

честна жена — да помогнемъ на една развалена жена отстъпала отъ правия пътъ, мжже сме пакъ, казвамъ тебе и на твоя Синоръ, да са пазите отъ нещастие-то; защо-то куршуми-тъ, кои-то са лъять по нась случватъ тжъ върно, като да сж също отъ шведски куршумъ, съ кои-то Господъ заповѣда. Ерминио! Повече нѣма що да ти кажа.'

«Той си нахлуши шапка-та до уши-тъ, хвърли й още единъ поглѣдъ и си замина. Момичето не каза ни дума па и мене ма устроши това говорение, та чакъ тогава ми дойде на ума да проговоря, кога-то тя вече бѣше дигнала ведрица-та си на глава-та за да я отнесе у дома си. Ерминио, продумахъ азъ и пристѫпихъ до нея по-близо, що искаше онзи? Какво мислеше той съ чужденеца? — ,Той е едно диване', отговори тя, безъ да ма погледне, но са зачърви като ракъ.' — Азъ повторихъ: „надѣвамъ са той ще е', защо-то ако му сж думи-тъ прави смили са Ерминио!'. Не ма съжелявай ти и никой другъ' издума и послѣ си отиде безъ да рѣче събогомъ, и отъ думи-тъ й узнахъ че ще е крива, и защо-то й мисляхъ добро-то, позатичахъ са малко и й говоряхъ: „Ти ма познавашъ за твой приятель' рѣкохъ й. Ако не щешь да вървашъ на Доменика, повѣрвай мене. Ерминио: нещастие-то ти та чака на врата-та, ако ти са поведешъ подиръ капитанина. Той е единъ благороденъ человѣкъ, но тебе той нѣма никога да земе за жена, той не може, Ерминио, защо-то е единъ Лютеранинъ, па и не щѣше да го стори. И тжъ ако изъ червенобрдатия не излезеше нѣщо добро, отъ пазарлжка не ще да бжде още повече пицо и други много й казахъ, колко-то ми допущаше приятелство-то камъ момичето. Тя си отиде на напрѣдъ безъ да ма чува, нито са обжрна да ма погледне. Най-сетиѣ и азъ я оставихъ съ надежда, че малко надежда й са дали мои-тъ думи. Голѣмо-то буче са исправи напрѣде ми, а ето и господаря му иде отъ ловъ. Азъ отидохъ тутакси при него горѣ, намерихъ го съ английската му пушка въ ржка коя-то разглобяваше да исчисти и на маса-та лежиха нѣколко убити птички. „Ви сте закъснели малко Соръ Густаво', казахъ му. „На пазаря днесъ са говореше отъ всички за твоето скришно споменение съ Ерминия и сега знаятъ вече всички.' Послѣ разказахъ за заканвание-то на червенобрдия и прибавихъ да не мисли, че това е шага, защо-то тукапни-тъ хора не разбираятъ отъ смѣхъ и въ случай че той има тайни работи съ Ерминия да е всяко-на кракъ, да са остави отъ тази си мисъль и да са отдѣли, че защо-то бѣхъ и азъ на онази ми-